Mastin del Pirineo

Oorspronkelijk doel
Waakhond

Beknopte geschiedenis
Oorspronkelijk kwamen deze honden voor aan zowel de Franse als aan de Spaanse kant van de Pyreneeën. Toen de eerste rassenstandaard werd opgesteld, werden Spanje en Frankrijk het niet met elkaar eens over een gemeenschappelijke versie. Daarom zijn er tegenwoordig twee standaarden: een over de Chien de Montagne des Pyrénées (Pyrenese berghond) zoals het ras aan de Franse kant van de Pyreneeën wordt genoemd en een over de hier beschreven Mastín del Pirineo. De honden lijken erg veel op elkaar en er zijn maar kleine verschillen. Nomadische volkeren gebruikten de imposante reuzen als berghonden. De honden moesten hun kostbare kudde schapen beschermen tegen wolven en beren. Hun verspreidingsgebied strekte zich uit van de Golf van Biskaje tot de Golfe du Lion. Afhankelijk van de tijd van het jaar dreven de nomaden hun kuddes op hoog gelegen weides of in het dal. De honden werden blootgesteld aan extreme temperatuurverschillen en moesten bestand zijn tegen de barre weersomstandigheden.
In de loop der jaren, toen de nomaden zich geleidelijk vestigden en het houden van schapen niet meer als de belangrijkste bron van inkomsten fungeerde, nam het interesse in deze grote berghond af. Daarnaast nam ook het aantal beren en wolven af, waardoor zo'n krachtige berghond, die veel voer nodig had, niet meer nodig was. Vooral tijdens de Spaanse Burgeroorlog, waarin de financiële situatie van veel mensen (en fokkers) extreem verslechterde, ging het slecht met dit ras.
Gelukkig overleefde een klein aantal van hen het, waardoor Kynologen in het midden van de 20ste eeuw het ras weer konden gaan fokken. In 1977 werd de Spaanse Club del Mastín del Pirineo opgericht, wiens leden in de Pyreneeën intensief hebben gezocht naar resterende exemplaren die geschikt waren voor de fokkerij. Het werk van de fokkers worp zijn vruchten af: in de jaren 70 waren er slechts 24 geregistreerde rashonden, maar het aantal steeg in de komende jaren voortdurend.

Vroeger

Graaf van Bylandt 1904

Nu

RvB

Uiterlijk volgens rasstandaard (FCI-92)
Het is een grote, lichtgestrekte hond van gemiddelde afmetingen. Goed geproportioneerd, extreem krachtig en gespierd. Compact skelet. Ondanks zijn grote omvang mag het niet onhandig of plomp zijn. Aanliggend lang haar.

Oorspronkelijk doel in relatie tot het uiterlijk
Door zijn oorspronkelijk werk dient de hond over een weersbestendige vacht te beschikken en flinke omvang. Hij moet zijn "mannetje" staan.

Huidig uiterlijk
Er is nauwelijks verschil tussen de honden van vroeger en nu. Het is nog steeds een goed geproportioneerde hond, krachtig en goed gespierd, met een goede weersbestendige vacht.

Gedrag volgens rasstandaard
Karakter: aanhankelijk, zachtmoedig en nobel, bijzonder intelligent, hij is zowel dapper als fel tegenover vreemden, voor wie hij nooit terugdeinst. In zijn relaties met andere honden is hij welwillend, zich bewust van zijn unieke kracht. Uiteindelijk is hij zeer bedreven in vechten, wat wijst op de gedragspatronen die zijn opgedaan na eeuwenlange gevechten tegen de wolf. Zijn blaf is laag en komt uit zijn diepe borst, zijn uitdrukking is alert.

Oorspronkelijk doel in relatie met gedrag
De Mastin de los Pirineos is onverschrokken bij de bescherming en verdediging van hun familie en eigendom ze zullen niet aarzelen om actie te ondernemen als zij een bedreiging ervaren, maar voor hum familie zijn ze aanhankelijk, zachtaardig en betrouwbaar. De Mastin de los Pirineos zal goed kunnen opschieten met honden en andere huisdieren bij wie ze zijn opgegroeid.

Huidig gedrag De Mastin de los Pirineos is zeer intelligent en vertrouwt op signalen en commando's van de baas. Ze staan te popelen om te behagen en elementaire gehoorzaamheid is aan te bevelen. Ze zullen niet reageren op ruwe of hardhandige methoden en opvoeding moet gegeven worden met stevigheid, eerlijkheid, geduld en consistentie.
Gezondheid *1 Zoals bij ieder levend wezen komen er bij de hond ziektes voor, er is geen rasvereniging in Nederland, maar bij een ras van deze afmeting dient controle bij de fokdieren plaats te vinden op HD en ED.
Overige/Aandachtspunten Deze Mastin is geen stadshond en houdt er helemaal niet van om opgesloten te zitten. Hij heeft veel lichaamsbeweging nodig en naast de dagelijkse wandelingen heeft hij ook de behoefte om zich op een grote ruimte langdurig vrij te kunnen bewegen.

*1 Deze opsomming is niet volledig. Voor meer informatie verwijzen wij u graag naar www.licg.nl waar alle voorkomende ziekten en erfelijke afwijkingen zijn opgenomen en kort beschreven. Het LICG is een onafhankelijke organisatie over het verantwoord kopen en houden van huisdieren.

Bron: FCI, Raad van Beheer, Graaf van Bylandt en diverse kenners van het ras.